

Raben: Værede Medlemmer ville maasse erindre, at jeg ved 1ste Behandling af nærværende Lovforslag udtalte mig som en bestemt Modstander af det Princip, hvorpaa dette Lovforslag er bygget, nemlig at forbyde Tobaksavlens her i Landet. Jeg fandt det rimeligt, at der, naar der skulde sættes nye og forhøiede Toldsatser, skulde gøres Noget for, at ikke Tobaksdyrkerne i det Hele skulde komme til paa en uforholdsmæssig Maade at lukrere paa Statskassens Bekostning; men det burde efter min Mening gøres derved, at man beskattede det Areal, hvorpaa Tobaksplanten dyrkes, efter en saadan Maalestof, at Differencen mellem den nuværende og den paatænkte Told paalagdes Tobaksdyrkerne. Jeg henstillede til det Udvalg, som jeg mente, vilde blive nedsat til yderligere at drøfte dette Lovforslag, at tage disse mine Bemærkninger under velvillig Overveielse. Jeg ser vel i Betænkningen, at det ærede Udvalg har haft sin Opmærksomhed henvendt paa disse mine Bemærkninger, men iøvrigt gaar jo Betænkningen i en ganske modsat Retning af den, som jeg har ment var den rigtigste. De Grunde, der ere anførte i Betænkningen for at forbyde Tobaksdyrkingen, have ikke i nogenjomhelst Maade været overbevisende for mig, og jeg staar endnu paa det samme Standpunkt som tidligere. Min Tro er, at det er i høieste Grad uheldigt at gjøre et Indgreb i den Frihed, som hidtil har været tilstede her i Landet for enhver Jordbruger til at benytte og dyrke, hvilke Planter, han vil, paa sin Jord. Man bør efter min Mening altid være meget varsom med at indføre noget Extraordinært, og det er i mine Dine noget høist Extraordinært, man her vil gaa til, naar man vil forbyde Tobaksdyrking. De tidligere Lovforslag om Tobaksavl, der have foreligget baade i dette og det andet Thing, have ogsaa været meget varsomme i den Henseende, og det Lovforslag, der sidst har været forelagt Landsthinget i Sessjonen 1873—74, foreslog ogsaa en Bestaatning paa indenlandsk Tobak, men det foreslog ikke noget Forbud. I Motiverne til det Forslag, som sidst var for i Landsthinget, og som blev forelagt af den daværende Finanzminister, den nuværende ærede 5te Landthingsmand for Kjøbenhavn (Krieger) udtales det, at det maa anses for rigtig og retfærdigt at ordne denne Afgift enten ved en Afgift paa Areal eller ved en Afgift paa Udbyttet, og der var i dette Lovforslag opstillet disse to Maader, hvorpaa Tobaksavlens kunde beskattes, enten efter Areal eller Udbytte. Det Udvalg, som afgav sin Betænkning i Sagen, foreslog imidlertid kun at benytte Arealstatten, idet det fandt, at den

minutiøse Maade, man skulde gaa frem paa ved at beskaffe Udbyttet, nemlig ved at tælle Bladene, baade medens Tobakken groede paa Agrene og senere, naar den var tørret, var saa omstændelig og vidtløftig, at denne Fremgangsmaade ikke vilde være tilraadelig. Man tilraadede altsaa dengang, at man skulde gaa ind paa en Arealstat. Motiverne til nærværende Lovforslag synes ogsaa at tale for min Opfattelse. Jeg skal tillade mig at oplæse et Par Ord af Motiverne: „Det kunde synes naturligt at raade Bod herpaa“ — nemlig paa Statskassens Tab, naar Beskyttelsestolden forhøiedes — „ved at lægge den indenlandsk Tobaksavl en Afgift, som svarede til Forskjellen mellem den nuværende og den fremtidige Indførselstold af Tobak, hvormed den nuværende Beskyttelse af den indenlandsk Tobaksavl vilde bevares uforændret.“ Der udtales her i Motiverne, at det synes at være det Naturligste; det finder jeg ogsaa, for mig er det naturligt at ordne Sagen paa den Maade, og det stiller sig for mig som høist unaturligt at udstede Forbud mod Tobaksavl. I Motiverne kommer man dog alligevel til det Resultat, at forbyde Tobaksavlens. Det er nu min Mening, at vi bør vogte os for gennem Lovgivningen at gjøre Indgreb i den Frihed, som jeg tidligere har omtalt, at danske Jordbrugere hidtil har været i Besiddelse af med Hensyn til Dyrkingen af deres Jord. Vi kom derved meget let ind paa et Skraaplan, som vi gjerne kunde komme til at glide videre ned ad, og det vilde jeg anse for dobbelt uheldigt. Naar man forbyder Tobaksavlens, kan der ganske vist faas en betydelig større Toldindtaegt, idet man jo tager den Beskyttelse fra de nuværende Tobaksavlere, som de hidtil have haft, og som, naar man regner Avlen til 500,000 Bund, hvad Motiverne gjør, kan anslaaes til 75,000 Kr.; men det er, som sagt, ikke den Vej, jeg tror, at man skal gaa, at tage den Smule Beskyttelse, som Landbruget har paa enkelte Punkter, bort. Vi komme, som sagt, som jeg tidligere tillod mig at udtale, ind paa et Skraaplan, som det kan være vanskeligt komme bort fra. Jeg kunde tænke mig som det næste Skridt paa dette Skraaplan, at man kunde forbyde Humleavlens. Med Hensyn til Humlen kan man jo sige affurat det Samme, som der i Betænkningen siges om Tobaksplanten, at den ikke er saa god som den fremmede, den indførte. Den danske Humle er ganske vist ikke saa god som den indførte, som den saakaldte brunsvigiske Humle, langt fra saa god, og det Samme er jo Tilfældet med Tobaksplanten, den danske Plante er ganske vist ikke nær saa god som den fremmede; begge Planter